

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Scripturæ exemplis docetur, sinere Deum infamari innocentes, sed eosdem iterum in honore[m] reponere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

neglectis aliorum de se iudicijs. Miraturque Antoninus, qua ratione homines, cùm se præ omnibus diligent, suum tamen de se ipsis iudicium, præ alieno tam parui aestiment. Qui sibi conscient est bene, non debet curare, si alii iudicent male. Vile enim iudicium est, quod erroneous est; & illum ipsum, quem heri laudauit, hodie deprecat adulator.

S. Antonini.
lib. 12. n. 4. 5.

C A P V T XXXIV.

Quantis iniurijs à temerè iudicantibus; quantis beneficijs à
Deo temerè iudicati innocentes afficiantur?

Derasa olim Anna, & ab Heli, pro ebria, habita, cum postea filium suum Samuelem Domino offerret, ex sterili fœcunda, atque ex contempta honorata facta, in gaudio cecinit: *Dominus mortificat, & vinificat, dederit ad inferos* ^{t. Reg. 2. 6.} *reducit.* Nempe ille est, qui nos finit hominum iudicijs affligi, atque ab ipsis nos denuò eripit; sicut eripuit Susannam iam, ob falsa senum testimonia, damnatam; quæ, dum ducebatur, ad iudicium retracta inuenta est castimonie speculum, quæ fuerat de adulterio infamata. Hæc enim est ars Dei, vnde mundus pios humiliat, inde ille eos exaltat; sicut etiam plerumq.; qui se exaltant, per ipsam exaltationem humiliantur. Igitur *Helcias & vxor eius laudauerunt Deum pro filia sua Susanna, cum Joachim marito eius & cognatis omnibus: quia non esset inuenta in ea res surpis.* Hæc omnia ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem ^{Rom. 15. 4.} Scripturarum spem habeamus. Quin etiam ut à facinoribus suis mali deterreantur, si illis manifesta fiat enormitas iniuriarum, quas alijs intulerunt.

I.

Inter eiusmodi scripta, censeo etiam meritò habendam vitam S. Vdalrici celeberrimi Augustani Episcopi, quæ è vetustissimis codicibus, ante Martini Lutheri tempora, Augustæ in lucem edita est, fide utique antiqua. In qua legimus, D. Vdalricum ex itinere aliquando ad Rhenum perlatum incidisse in Comitem, qui fama sanctitatis illius permotus, magni fauoris loco habendum existimauit, si impetrare posset, ut eum in arce sua hospitem suscipiat. Quemadmodum etiam hodie Deum amantes gaudent, si

II.

PP. Fran-

Ccc 2